

Στα όρια των Νομών Αχαΐας και Κορινθίας, πλησίον του χωριού Αιγές του Δήμου Αιγείρας, βρίσκεται η ακρόπολη της μυκηναϊκής πόλης, που λεγόταν Υπερησία ή Υπερησίη, οι κάτοικοι της οποίας έλαβαν μέρος στον Τρωικό Πόλεμο. Εκεί κοντά βρίσκονται επίσης τα ερείπια της κλασσικής - ελληνιστικής - ρωμαϊκής Αιγείρας, της οποίας σπουδαιότερα μνημεία είναι το Θέατρο, δύο Ναοί και το Γυμνάσιο. Πρόσφατα στην περιοχή του δημοτικού διαμερίσματος Οάσεως βρέθηκε οικισμός του 3ου π.Χ. αιώνα.

Η πόλη της Αιγείρας πρέπει να βρισκόταν σε ακμή μέχρι τον 4ον μ.Χ. αιώνα και αυτό βγαίνει σαν συμπέρασμα από ένα διάταγμα του Ρωμαίου αυτοκράτορα Διοκλητιανού που καθόριζε τις τιμές των διάφορων τροφίμων τα οποία αγοράζονταν από τους Ρωμαίους στρατιώτες ώστε να αποφεύγεται η εκμετάλλευση από τους εμπόρους της εποχής εκείνης. Το διάταγμα ήταν γραμμένο σε μαρμάρινες πλάκες που βρέθηκαν στις ανασκαφές στην αρχαία Αίγειρα και έχει χρονολογηθεί ότι γράφτηκε το 303 μ.Χ. Υποστηρίζεται ότι καταστράφηκε από ισχυρό παλιρροϊκό κύμα, θεωρείται όμως πιο πιθανό να καταστράφηκε από ισχυρό σεισμό.

ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΑΙΓΕΙΡΑΣ Οι πρώτες ανασκαφές στο χώρο της Αρχαίας Αίγειρας άρχισαν το 1916 από το Αυστριακό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο, το οποίο τις διενεργεί μέχρι και σήμερα.

Τα αρχαιολογικά ευρήματα των μέχρι σήμερα ανασκαφικών ερευνών καλύπτουν χρονικό διάστημα από το 3000 π.Χ. μέχρι τους αυτοκρατο

ρικούς χρόνους της Ρώμης και σχεδόν μέχρι τον 4ο αιώνα μ.Χ. Από τις πρώτες μέρες, η έρευνα που γινόταν από τον Otto Walter στέφτηκε από εκπληκτική επιτυχία. Στις 31 Αυγούστου του 1916 βρέθηκε μαρμάρινο κεφάλι αγάλματος του Δία. Κατά τον Παυσανία το άγαλμα αυτό ήταν έργο του περίφημου πλάστη Ευκλείδη από την Αθήνα, και πρέπει το ύψος του να ξεπερνούσε τα τρία μέτρα. Σε μεταγενέστερες έρευνες βρέθηκε και ο αριστερός βραχίονας του ιδίου αγάλματος και ένα δάκτυλο από το δεξί χέρι. Η δεύτερη συνταρακτική ανακάλυψη του O.Walter ήταν το "Κοίλον" του θεάτρου της Αρχαίας Αίγειρας. Σύμφωνα με τον Wilhem Alzinger, ο οποίος συνέχισε τις έρευνες από το 1972 και πέρα, το θέατρο κατασκευάστηκε τον 5ο προς 4ο αιώνα π.Χ.

Το προσκήνιο του θεάτρου ήταν διακοσμημένο με ημικίονες. Το μεγαλύτερο μέρος από αυτά τα στοιχεία του θεάτρου καταστράφηκε τον 2ο αιώνα μ.Χ. όταν έγινε η μετατροπή της σκηνής. Με τη μετατροπή αυτή δημιουργήθηκε μια τρίπατη σκηνή που τον αρχιτεκτονικό της διάκοσμο μαρτυρούν λίγα λείψανα. Η πρόσοψη ήταν χωρισμένη σε τρεις ορόφους με προστατευτική στέγη. Ο κάτω όροφος ήταν Δωρικού ρυθμού, ο μεσαίος Ιωνικού και ο επάνω Κορινθιακού. Το κτίσιμο της τρίπατης σκηνής χρονολογείται στα χρόνια του Ανδριανού, 117-138 μ.Χ. Στο χώρο των ανασκαφών έχουν βρεθεί επίσης μέρος των τειχών της πόλεως, κλίβανος για αγγεία και θραύσματα αγγείων από το 3000 π.Χ.,

